

אמיל טייב, מאנשי מחנה לוי בתנועת החרות, שכח את המילים של הימנון בית"ד שלמד בתוניס, אך לעולם לעולם לא יפרוש מחרות

בוועידה הקודמת אריק שרון זכה בתמורה מול בני בגין ונבחר לוועידת המנהלים בזכות הקולות של דויד לוי. לדעתי גם משה קצב, נשיא הוועידה, לא נהג כשורה. נשיא צריך להיות ניטראלי, וקצב שייך למחנה שמיר. קצב נבחר כי הוא היה פופולארי בכל המחנות. עד הנושאות הערכתי את קצב, אבל אחריך ראיתי שהוא לא ניטראלי כמו שהוא צריך להיות. בוועידה הקודמת, כשראה מחנה שמיר ששרון זכה בעזרת מחנה לוי ברוב מוחץ, הם פחדו שהם יפסידו ופוצצו את הוועידה והאשימו את לוי. לוועידה הזאת כתייב כאורת, לא כציר. דויד לוי נמצא בתנועת החרות שנים רבות. הוא איש שמח בתנועת החרות. איש שלא הולך על כיסאות. הוא עשה רבות לתנועת החרות, לפי דעתי הוא המשך של בגין ושל שמיר.

גד דויד לוי, והוא התמודד נגדם לבד וקיבל את מה שקיבל. אנשים לא הצביעו עבור לוי כי פחדו למוטט את התנועה, אבל זה שטריות, התנועה לא תתמוטט. אמרו שאילו קצב היה מתמודד מול לוי, הוא היה זוכה ברוב. זה לא נכון, קצב עוד טרי בתנועה, יש לו עוד הרבה זמן. לפני שבועיים הייתי בכינוס של ארנס במלון דיפלומט, זה נקרא כינוס של ותיקי חרות, של הוקנים. אחרי שארנס גמר לדבר, הוא שאל למי יש שאלות. אז קם מבוגר אחד בשם אברם הם אפל ואמר שצריך ללכת בדרך של ארנס ולתמוך בו מכיוון שהוא פרופיטור. שצריך לתמוך באריק כי הוא איש ציבא ואלוף בצה"ל, ועל דויד לוי הוא אומר: "אני הורדתי אותו מהע"צים". אני קמתי והתפרעתי, ואמרתי שאם סור להגיד את הדברים האלה על חבר

מי הסגיר את סופר?
(המשך מעמוד 17)
רע שהועבר מ ישראל מפי הלפרין, ש" הוא בכחית עדות-שמיעה.
בשולי המותר ★
ב תחילת יולי אשתקד, כאשר סאק החל לאסוף מידע על סופר, הוא פנה למשרד החקירות של סמי נחמיאס, והזמין באמצעות עורך דין חקירה על עיסקי דויד סופר. מימצאי החקירה שהגיעו לאמריקה, חושפים לראשונה את דמותו ועסקיו של סופר.
להלן מסקנות הדו"ח:
(תדמית עסקית - BUSINESS REPUTATION):
דויד סופר פעל בשוק המניות בצורה מניפולטיבית ויצא מכך ללא פגע, בשל חולשת מערכת הפיקוח של הבורסה בשנים ההן.
● בדיקה של הונג המושקע בעסקים קיים מלמדת כי חלק ניכר מהמימון אינו שלו, ומקורו בשותפיו בארצות הברית.
● בחינת שורה ארוכה של עסקיו

חוקר נחמיאס רצופה כישלונות והפסדים...

מגלה, להפתעת רבים, כי היא רצופה כישלונות והפסדים.
● רבים מכל אלה שבאו עימו במי עיסקי חשו באי-נוחות ולא שמחו לעשות עימו עסקים, שבמיקרים רבים היו מלווים בסחבת, אי-עמידה בהבטות וסיכומים, והותירו טעם מר אצל רבים.
● שאפתנותו להצליח בעסקים ומיקוד חלק ארי של חייו בעסקים מפולפלים ומתוחכמים עושים אותו לכלתי קולגיאלי, אנוכי ולעיתים אף דוחה מבחינה עסקית.
● לא איתרנו מידע המאפיין שר לנו להצביע על כי דויד סופר מעורב במעשה הונאה או תרמית. אדרבה, כל מעשיו רציניים וזריזים והליכה בשולי המותר, לא מעט בשל חולשת מערכות הסיקוח ואדישותן של הרשויות למעשים גבוליים.
● בחוגים רחבים מצטייר סופר כי אדם בלתי יציב, המפריח סיפורים נכונים למחצה. הוא מרבה להשתמש בנ"ש, "הסחבת", המאפיינת את פעילותו כאשר הוא צריך למלא את חלקו בעסק. עם זאת, פגשנו גם כאלה הרואים בו סיפור הצלחה ישראלי.
● אנשי עסקים מנוסים משיי וזים אותו... (איש-עסקים מסור יים) במהדרה יותר מעודדת. לשניהם באריזמה עיסקית, הי נובעת דווקא מהתנהגות חריגה, שרבים חושבים כי היא נכס בהתמודדות העיסקית בארץ.
● לא ניתן לבנותו בנבל ברשות התורה, אבל הוא בורר דאי מתגלה בחמקמק מיעוצני, בספרים אם בודקים את עסקיו ובוחנים את התנהגותו העיסקית מובלי להתפעל מלשוננו הי חלקה ומדומותו.

האשכנזים הזקנים לא אוהבים את לוי!

אמיל טייב בא למערכת העולם הזה וביקש להסביר מדוע, לדעתו, דויד לוי לא נחל מפלה בוועידת חרות, אלא דווקא יצא מנצח. טייב, שאומר שהוא איש מחנה תנועת החרות ולע"י תים איש מחנה דויד לוי, מגדיר את עצמו כך: "אני אמיל טייב מלוד, חבר תנועת החרות מ-1965, חבר בית"ד עוד מגיל 13 בתוניסיה, עליתי ארצה ב-1965".
ובך סיפר:
עוד בתוניס הייתי כבית"ד, וכל החברים שלי היו בבית"ד. ככה גדלנו. פעם ידעתי את כל המילים של הימנון בית"ד, בניתיים שכחתי אותן. מתונים עברתי לצרפת, שם הייתי בסוכנות היהודית וקיבלתי אישור לעלות לארץ. הגעתי לנמלהתעופה עם מיכתב ביד, שאני הולך ישר לקיבוץ. זה היה ב-1965. הייתי בן 18.

לקח אותי לקרובים ביהוד. למחרת הלכתי למישרדיהסוכנות, הסברתי את מצבי ולקחו אותי לקיבוץ. משם התגייסתי ושרתתי שלוש שנים. אחריך, בכל מקום עבודה שהייתי אומר שאני חרותניק, היו מפטרים או תי. אני עד היום חרותניק ואמות חרותניק. אני לא מחפש כיסאות, אני הולך על אדיאולוגיה. אני חבר תנועת החרות באיריאר לוגיה ברם ונפשו. אני עברתי חמש ועידות בתנועה, ולא היו מתנות. כשי בגין היה יו"ר התנועה לא היו מתנות, כי הלכנו על אדיאולוגיה.

הוא יכול להביא הרבה לתנועת החרות. את שואלת מי לא אוהב אותו בתנועה? אולי חמישה אחוז לא אוהבים אותו. אלה האשכנזים הוותיקים-החריקים, הם נגדו. אני חושב שהוא המשך של בגין. אני גם לא שולל את שמיר, אני שולל רק את אריק שרון. כי הוא פגע אישית בבגין. זו דעתי, ואני עסקן פוליטי ויו דע מה מתרחש. אז כפתיחה של הוועידה השניה בא ראשיהמשלה, יצחק שמיר, והוא הר דיע על הבימה לתמוך בשרים. בלוי, בארנס ובשרון. אז איך זה מקובל שי פיתאום מול דויד לוי מעמידים להת מודות את כהןאבירוב, למרות ששמיר הודיע לתמוך בשרים? זו קנוניה: שמיר הודיע שממלא מקום יו"רה תנועה יהיה דויד לוי, ופיתאום צץ כהן אבירוב, שהוא בכלל מבוגר וצריך ל

"לוי הוא צעיר, יש לו פוטנציאל, הוא יכול להנהיג תנועה, הוא הוכיח את עצמו"

כששמואל תמיר רצה לרשת את בגין, הוא הסיק את המסקנות והלך, כנ"ל עוד וייעצו.

אחרי פרישתו של בגין נשארו יצחק שמיר, משה ארנס, דויד לוי, מיכאל דקל, איתן ליבני, חיים קופמן, דוב שילנסקי, אריה קרמר. אלה חברי תנועת החרות האמיתיים. אריק שרון נכנס לתנועת החרות אחרי שהיה במי פא"ו ואחריך בשלומציון.

אצלי אריק שרון הוא טרמפיסט בתנועת החרות. אני איש שדוגל בבגין ומאמין בו כל חיי. בגין זה איש שיש לו פטריוטיזם, אוהב את העם היהודי, אוהב את יש ראל, אדם הגון, גאון. כשהוא ראה מי מסביבו, הוא הסיק את המסקנה והת פטר. אני טוען שהגורם ששם אותו סגור בבית זה שרון. הוא חתרן ואוהב את עצמו הוא לא רוצה שישלטו עליו.

"אצלי אריק שרון הוא טרמפיסט בתנועת החרות. הוא בא לתנועה אחרי שהיה במפא"י"

נס בחיים, שרון לא יקבל את ראשות התנועה. שרון בא בטענות שכולם נגדו, אני מסכים שכולם נגדו, לדעתי הוא גרם לבגין, המנהיג שלנו, האיש הנכון, ההגון, המסור והפטריוטי להיות בבית.

אם שרון יזכה בראשות התנועה, אני אקבל את דין התנועה, אני לא אעזוב לעולם. אני לא אומר מה שאמרו חברי תנועה ותיקים בכינוס של ארנס, שאם לוי יבחר הם יעזבו וילכו לגאולה כהן. זו לא אדיאולוגיה, וזה ההבדל בין לוי לשמיר. שיכנעו את אבירוב להתמודד על מקום הממלא מקום, כדי להחליש את כוחו של דויד לוי. זו לא היתה הצבעה דמוקרטית. נגד לוי הלך מחנה שמיר-ארנס ומחנה של שרון. בעוד שדויד לוי הודיע בפומבי לאנשיו להצביע עבור שמיר. אנשי שמיר-ארנס שרון הלכו בבולק אחד נ

"בכינוס של ארנס קם מבוגר אחד ואמר על דויד לוי: 'אני הורדתי אותו מהעצים!'"

יכול להנהיג תנועה, הוא הוכיח את עצמו במישרדהשיכון. ואני רוצה גם להגיד משהו על יורם ארידור: הוא נכס לתנועת החרות. אני מכיר אותו מ-1965. הוא אדיאולוג, לא הולך על "שמור לי ואשמור לך", וזו טעות של הפעילים שלא בחרו בו.

ענת סרגוסטי